

CHRISTOFOBIE VRAAGT DUIDELIJKER UITLEG GELOOF

... De schaamte die seculiere politici en media voelen om in actie te komen tegen christenvervolgning vraagt erom dat christenen nog duidelijker maken hoezeer het geloof hun hele leven doortrekt.

Zowel in de VS als in Europa zijn seculiere politici en media laks als het gaat om het aan de kaak stellen van christenvervolgning. Tijdens een congres in Washington van het Transatlantic Christian Council werd dit door zowel Europese (oud-EU-commissaris Buttiglione) als door Amerikaanse politici (Frank Wolf, lid van het Congres) in stevige bewoordingen vastgesteld. Zij spraken van christofobie.

Ik vroeg Buttiglione waar die christofobie van seculieren vandaan komt. Zijn antwoord was: ze schamen zich voor ons. Ze kunnen zich gewoon niet voorstellen dat christenen zo dom zijn om zich te laten discrimineren en vervolgen vanwege hun geloof. Ze begrijpen daar niets van en ze vinden het gênant om daarvoor op te komen.

Dit vond ik verrassend. Het impliceert dat christenen nog beter moeten uitlegen wat geloof voor hen omvat en dat het hun leven doortrekt. Ze zullen moe-

ten verklaren wat het betekent dat Christus hun leven is. Nu weet ik wel dat we hiermee de weerstand tegen christenen niet helemaal wegnemen. Zoals Christus werd gehaat, zullen zijn volgelingen worden gehaat. Maar verantwoording afleggen van je geloof blijft geboden.

Er zijn verschillende initiatieven om leidende christenen uit de VS en Europa in een netwerk bijeen te brengen en krachten te bundelen. Het is niet goed

Moet de overheid geen verschil maken tussen godsdiensten?

als dit een westers onderonsje blijft. In Azië en Afrika groeit het christendom. Wat kunnen wij van hen leren als het gaat om de confrontatie met andersdenkenden? Waarin slagen zij waar wij falen? De relatief jonge kerken in Afrika en Azië kennen meer lenigheid en flexibiliteit ten opzichte van de omringende

cultuur dan de oude, gevestigde kerken in Europa. Maar er moet meer van hen te leren zijn.

worsteling

Een vervolgvraag is hoe christenpolitici het meest effectief opkomen voor de vrijheid van christenen. Amerikaanse christenpolitici strijden voluit voor vrijheid voor ieder geloof: islam, hindoeïsme, christendom, etc. Dit vind ik lastig. Moet de overheid geen onderscheid maken tussen verschillende godsdiensten? Mag zij – als dienaar van God – waarheid en leugen over één kam scheuren? Of mogen christenpolitici in het publieke domein voluit de godsdienstvrijheid van een ieder verdedigen en de waarheidsclaim aan het domein van de kerk overlaten? Dit zal een worsteling blijven en ik hoop dat we die worsteling nooit passeren.

Sprekend over de rol van religie in het publieke leven blijft één ding voorop staan. Christenen moeten voorkomen dat bespiegeling het wint van beoefening. We hebben mensen nodig die het onder een kopje koffie over de liefde van Christus kunnen hebben. Daar kan geen Kamerzetel van CDA, ChristenUnie of SGP tegenop. <